

Arrest

nr. 346 998 van 21 mei 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DESENFANS
Eugène Plaskysquare 92-94/2
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse origine te zijn, op 1 september 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 augustus 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 januari 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 april 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat C. DESENFANS verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart Palestijn te zijn. U bent geboren op (...) 2001 in Khan Younis, Gaza, waar u woonde in Batn Al Samin. U hebt uw middelbaar onderwijs afgerond en ging gedurende een maand naar de universiteit. U werkte als verspreider van publiciteitsmateriaal.

U verliet Gaza legaal op 12 juli 2023 en reisde via Egypte naar Turkije en vervolgens naar Griekenland, waar u op 3 augustus 2023 aankwam in Mitilini. Op 15 september 2023 werd u erkend als vluchteling. Zes dagen later verliet u het kamp van Mitilini en ging u naar Heraklion op het eiland Kreta. Hier verbleef u in een jeugdhoezel. Op Kreta deed u tijdelijke jobs. U ging samen met uw vrienden naar een plek waar mensen werden opgehaald om te werken. Zo werkte u onder andere in de bouw, en in de landbouw. De arbeidsomstandigheden waren echter moeilijk. U had problemen met uw voeten, en probeerde naar het ziekenhuis te gaan, maar omdat u hiervoor moest betalen, ging dat niet.

Op 1 februari 2024 verliet u Kreta en ging u naar Athene. De volgende dag, op 2 februari 2024 vloog u van Griekenland naar België, waar u op 5 februari 2024 een verzoek om internationale bescherming indiende. Ter staving van uw verzoek bezorgt u het CGVS nog per e-mail op 11 juli 2025 kopieën van volgende documenten: foto's en video's van de situatie in Griekenland, uw AFM, uw AMKA, uw Griekse verblijfsvergunning, uw Griekse reispas en uw Palestijnse identiteitskaart.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980.

Uit de elementen die voorhanden zijn, meer bepaald de Eurodac Marked Record dd. 7 februari 2024, het antwoord van de Griekse autoriteiten op de vraag om inlichtingen van de Belgische autoriteiten, uw verklaringen (DVZ verklaring, punt 23) en de door u neergelegde documenten (document 2-4 en 6), blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze vaststelling wordt door u niet betwist.

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C 163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigden van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,...

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een "bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid" moet worden bereikt, wat slechts het geval is "wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid" [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén “zeer verregaande materiële deprivatie” teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie níét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigten van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigten [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Het Commissariaat-generaal is zich bewust van het gegeven dat diverse bronnen en rapporten waarop het acht vermag te slaan sinds enkele jaren een problematisch en precair beeld beschrijven op het vlak van de levensomstandigheden van begunstigten van internationale bescherming in Griekenland. Deze situatie wordt mee ingegeven door het Griekse politieke en socio-economische klimaat, en brengt voor (terugkerende) statushouders meer bepaald met zich mee dat zij zich geconfronteerd kunnen zien met administratieve complicaties bij de afgifte of hernieuwing van elementaire documenten die op hun beurt de toegang tot basisvoorzieningen (huisvesting, voedsel, hygiëne, medische zorgen) kunnen bemoeilijken (zie: Country Report: Greece. Update 2023, gepubliceerd door AIDA/ECRE d.d. 6/2024 en beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. juni 2022 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2022/06/24/verslagfeitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-juni-2022>; Beneficiaries of international protection in Greece.

Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024 en beschikbaar op https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2024/09/03/verslag-feitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-september-2024>; Communication on the status of migration management in mainland Greece gepubliceerd door de Europese Commissie op 4 april 2025 en beschikbaar op https://home-affairs.ec.europa.eu/communication-status-migration-management-mainlandgreece_en; Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf.

Uit bovenstaande informatie blijkt dat begunstigten van internationale bescherming in Griekenland toegang hebben tot de arbeidsmarkt, de vastgoedmarkt en gezondheidszorg. Er zijn ngo's actief in Griekenland die ondersteuning bieden aan begunstigten van internationale bescherming. De commissaris-generaal is dan ook van oordeel dat deze informatie niet toelaat om te concluderen dat een (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland er op systematische wijze in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie verkeert of zal terechtkomen die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Het Commissariaat-generaal heeft in dit verband overigens evenmin kennis van jurisprudentie van bijvoorbeeld het Europees Hof voor de Rechten van de Mens of arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in deze zin.

Het Commissariaat-Generaal is derhalve van mening dat, hoewel een grotere voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het onderzoek naar de levensomstandigheden van begunstigten van internationale bescherming in Griekenland en de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° in een aantal gevallen niet aan orde zal zijn, een individuele analyse noodzakelijk blijft. Het Commissariaat-Generaal besteedt hierbij in het bijzonder aandacht voor het bestaan van een verhoogde kwetsbaarheid van de verzoekers, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als verzoeker om internationale bescherming in Griekenland, dus vooraleer er u internationale bescherming werd verleend, geconfronteerd werd met bepaalde ernstige feiten en situaties – u verklaart immers in moeilijke omstandigheden in het kamp

in Mytiline te hebben verbleven (CGVS, p. 9) - moet worden opgemerkt dat deze feiten zich situeren op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context. Bijgevolg is deze situatie niet zonder meer representatief voor de kwalificatie en beoordeling van uw situatie als begunstigde van internationale bescherming nadien, aan wiens status, overeenkomstig het recht van de Unie, diverse rechten en voordelen verbonden zijn.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde moeilijkheden op het vlak van werkgelegenheid, huisvesting en medische zorg, voldoet deze situatie niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie.

Hoewel dergelijke moeilijkheden een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan immers niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

Bovendien toont u in het licht van de ervaringen waarmee u naar eigen zeggen geconfronteerd werd, evenmin aan dat u uw rechten terzake niet zou kunnen doen gelden. In dit verband moet immers worden vastgesteld dat u hiertoe eerder beperkte stappen hebt gezet, terwijl het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden en u dezelfde rechten geniet als de daar aanwezige onderdanen uiteraard niet wegneemt dat u zelf óók de nodige stappen moet ondernemen om deze uit te oefenen.

De vaststelling dat er in uw hoofde mogelijke indicaties van een verhoogde kwetsbaarheid zijn, omwille van uw gebrek aan netwerk in Griekenland zelf doet hieraan géén afbreuk, aangezien u niet aantoont dat uw bijzondere kwetsbaarheid het u dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig uw rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat u zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met de artikelen 3 van het EVRM en 4 van het EU Handvest (Ibid., Ibrahim e.a., randnummer 93 en Jawo, randnummer 95).]

U verklaarde tijdens uw interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat u op Kreta in het begin op straat heeft moeten slapen (Vragenlijst CGVS, punt 5). Tijdens uw persoonlijk onderhoud verklaart u echter in Kreta altijd in een jeughostel te hebben verbleven (CGVS, p. 9-10). U stelt hierover dat u een kamer moest delen met zeven andere personen en er één bed was voor twee personen (CGVS, p. 10), alsook dat het water soms werd afgesloten (CGVS, p. 10). U maakt echter geen melding nog moeite te hebben gedaan om een ander onderkomen te vinden en brengt evenmin redenen aan waarom u dit niet zou hebben kunnen doen.

U verklaarde tijdens uw interview bij de DVZ ook nog dat u lang naar werk zocht op Kreta, maar dit tevergeefs was. U ging wel elke dag naar een plein waar arbeiders werden opgehaald, maar u maakte nooit kans om meegenomen te worden (vragenlijst CGVS, punt 5). Tijdens uw persoonlijk onderhoud verklaart u echter dat u wel als dagarbeider werkte en u op die manier een à twee dagen per week werkte in zware omstandigheden vanaf dat u aankwam op Kreta totdat u er weer vertrok (CGVS, p. 10-11). U blijkt bovendien geen stappen te hebben ondernomen om een ingeschreven job te vinden. U stelt dat u voor zo'n werk Engels of Grieks moest kunnen, maar u blijkt geen moeite te hebben gedaan om de Griekse taal te leren omdat u er toch niet wilde te blijven (CGVS, p. 10-11), evenmin bent u naar het Griekse arbeidsbureau DYPA gegaan (CGVS, p. 11).

Uit objectieve informatie blijkt dat personen die na 31 december 2020 een aanvraag voor internationale bescherming indienen in Griekenland automatisch een AFM-nummer krijgen wanneer ze hun kaart als verzoeker van internationale bescherming krijgen (Cfr. Begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Toegang tot documenten en sociaal-economische rechten, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, p. 18, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Greece Refugee Info, 17 november 2022, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951>). Het CGVS wijst erop dat het fiscaal registratienummer toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het fiscaal registratienummer (AFM) blijft geldig zolang de verblijfsvergunning (ADET) ook geldig is (Ibidem). Als de verblijfsvergunning (ADET) verloopt, wordt het fiscaal registratienummer (AFM) gedeactiveerd totdat de verblijfsvergunning (ADET) wordt verlengd (Ibidem).

In dit geval hebt u uw verzoek om internationale bescherming na 31 december 2020 ingediend. Daarom moet worden opgemerkt dat u, toen u in Griekenland was als verzoeker, een fiscaal registratienummer had waarmee u toegang had tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het Commissariaat-generaal is daarom van mening dat u bepaalde stappen hebt kunnen ondernemen om werk te vinden en in uw levensonderhoud te voorzien. Als begunstigde van internationale bescherming werd u een ADET verleend. U moest vervolgens een afspraak maken bij de verantwoordelijke 'Taks Office' om de gegevens van uw AFM bij te werken (Cfr. Recognised Refugees 2025. Access to

documents and socio-economic rights p. 20-21, gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaagean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf, zoals u ook gedaan heeft, waardoor u aldus over een geldige AFM beschikt, wat u eveneens bevestigd tijdens uw persoonlijk onderhoud en waarvan u het CGVS ook nog een kopie bezorgt aan het CGVS (CGVS, p. 8; document 2). Nog verklaart u tijdens uw persoonlijk onderhoud dat u naar het ziekenhuis ging omwille van problemen aan uw voet waardoor u geen schoen kon dragen, maar ze u niet wilden behandelen omdat ze geld van u vroegen (CGVS, p. 12). Hieruit blijkt niet dat u zomaar werd afgewezen, maar dat u niet over de financiële middelen beschikte om de kliniek die u bezocht te betalen. Bovendien blijkt u geen moeite te hebben gedaan om naar een openbaar ziekenhuis te gaan en wijt dit aan de gebrekkige talenkennis van u en uw vrienden (CGVS, p. 12).

De commissaris-generaal wijst erop dat uit objectieve informatie blijkt dat personen die internationale bescherming genieten in Griekenland gratis toegang hebben tot gezondheidszorg onder dezelfde voorwaarden als Griekse onderdanen (AIDA, Country Report: Greece. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf en Communication on the status of migration management in mainland Greece gepubliceerd door de Europese Commissie op 4 april 2025 en beschikbaar op https://home-affairs.ec.europa.eu/communication-status-migration-management-mainland-greece_en).

Uit objectieve informatie blijkt dat de belangrijkste problemen die personen met internationale bescherming in Griekenland ondervinden, verband houden met moeilijkheden om een verblijfsvergunning (ADET) en een sociale zekerheidsnummer (AMKA) te krijgen. Het moet echter gezegd worden dat dit niet het geval is voor u. U beschikt namelijk over een AMKA en legt hiervan ook een kopie neer (CGVS, p. 8, document 3).

Hoewel uit objectieve informatie blijkt dat sommige ziekenhuizen moeilijkheden ondervinden om toegang te krijgen tot tolken, wijst deze informatie niet op systematische of onoverkomelijke moeilijkheden. Integendeel, uit een onderzoek dat tussen juni 2022 en juni 2023 door de UNHCR werd uitgevoerd, bleek dat slechts 29% van de gecontacteerde begunstigen verklaarde moeilijkheden te hebben ondervonden bij de toegang tot gezondheidszorg, met name als gevolg van de taalbarrière (AIDA, Country Report: Greece. Update 2023, beschikbaar op: https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf).

Bijgevolg, en gelet op het feit dat u zich niet beroept op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen, is het Commissariaat-Generaal van oordeel dat u niet hebt aangetoond dat u, in geval van terugkeer naar Griekenland, zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.

Met betrekking tot de medische problemen aan uw voet, waaromtrent u niet concreet aantoont dat uw mogelijkheden of beperkingen om in dit verband uw rechten uit te oefenen anders zijn dan de mogelijkheden of beperkingen waarmee ook de onderdanen van deze lidstaat geconfronteerd kunnen worden, moet worden opgemerkt dat dergelijke problematiek volgt uit de eventuele beperkingen van het gezondheidsstelsel in deze lidstaat op zich. Als dusdanig behoort dit aspect echter niet tot de bevoegdheden van het Commissariaat-generaal en dient u zich te beroepen op de geëigende procedure.

Verder kan uit uw verklaringen niet blijken dat u een oprechte intentie had om een duurzaam bestaan uit te bouwen in Griekenland. U verklaart immers geen moeite te hebben gedaan om de taal te leren omdat u toch niet in Griekenland wilde blijven (CGVS, p. 11). Nog blijkt uit uw verklaringen dat u ook over een netwerk beschikt dat u kan bijstaan in geval van terugkeer naar Griekenland. U verklaart immers dat u familie in België en Duitsland u financieel helpen (CGVS, p. 6). U kon bovendien van Griekenland verder naar België reizen en reisde vervolgens nog twee keer naar Duitsland om op familie bezoek te gaan (CGVS, p. 7). Dit getuigt van zelfredzaamheid en keuzemogelijkheden.

Dat u zelfredzaam bent blijkt eveneens uit de vaststelling dat u de procedure om uw Grieks reisdocument te bekomen kon doorlopen (CGVS, p. 8), iets wat niet automatisch gebeurt. Het CGVS wijst er op dat personen die internationale bescherming genieten in Griekenland niet automatisch een reisdocument krijgen, maar pas nadat de betrokkene hiertoe een specifiek verzoek heeft ingediend bij het paspoortbureau van de Griekse politie. De persoon die internationale bescherming geniet, moet ook bepaalde documenten voorleggen, waaronder een kopie van de beslissing tot toekenning van internationale bescherming en een kopie van zijn ADET (of een bewijs dat zijn ADET-aanvraag in behandeling is), en moet de som van 84,40 euro betalen. De begunstigde van internationale bescherming moet een lijst raadplegen die regelmatig online wordt gepubliceerd om te weten te komen of het reisdocument klaar is. Als het reisdocument klaar is, moet de betrokkene naar het Regionaal Asielbureau van Thessaloniki of het Regionaal Asielbureau van Attica gaan om het in ontvangst te nemen. Al deze procedures moeten persoonlijk worden uitgevoerd (zie Refugee.info Greece, Travel Documents in Greece, 9 februari 2024, beschikbaar op : <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985654192535>).

Voor de volledigheid moet er op gewezen worden dat waar u bij de DVZ verklaarde dat u door dronklappen en de drugverslaafden werd lastiggevalen en ook een keer in elkaar werd geslagen (Vragenlijst CGVS, punt 5), u tijdens uw persoonlijk onderhoud verklaart dat dit niet gebeurde. U maakt verder ook geen melding van andere dergelijke incidenten (CGVS, p. 13).

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén

feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

De overige documenten die u neerlegt kunnen bovenstaande vaststellingen niet veranderen. Uw Palestijnse identiteitskaart heeft louter betrekking op uw identiteit. De foto's en video's die u neerlegt hebben betrekking op uw situatie in Griekenland, ook dit staat niet ter discussie, zij kunnen echter niet aantonen dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming er niet geëerbiedigd worden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar uw regio van herkomst."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 1, A (2) van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, van de artikelen 2 en 3 EVRM, van de artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, van artikel 20.3 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking), van artikel 33 van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking), van de artikelen 48/2, 48/3, 48/4, 48/6, § 5, 48/9 en 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en *"van de algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald, de de gelijkheids-, vertrouwens- en zorgvuldigheidsbeginselen en het onderzoeksplicht"*.

2.2. Op 17 april 2026 legt verwerende partij een aanvullende nota neer met een actualisatie van de landeninformatie inzake de algemene situatie van begunstigten van internationale bescherming in Griekenland (rechtsplegingsdossier, stuk 8).

2.3.1. De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht, hetgeen impliceert dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad die een onderzoek voert binnen de lijnen van het rechtsplegingsdossier en rekening houdend met het verzoekschrift dat de grenzen van het gerechtelijke debat bepaalt. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund. De onderdelen van het middel die door verzoekende partij worden ontwikkeld zullen derhalve slechts besproken worden in de mate dat ze betrekking hebben op de in het onderhavige arrest in aanmerking genomen motieven.

2.3.2. Dient vervolgens te worden vastgesteld dat in de bestreden beslissing met recht wordt gemotiveerd dat in hoofde van verzoekende partij geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat haar rechten werden gerespecteerd en dat zij kon voldoen aan haar verplichtingen.

De motieven dienaangaande luiden als volgt:

"Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen."

Verzoekende partij brengt geen concrete elementen aan die hierop een ander licht werpen. Waar zij wijst op haar psychische kwetsbaarheid wegens de situatie in Gaza, merkt de Raad op dat, hoewel op zich kan worden aangenomen dat de situatie in Gaza een psychologische impact heeft op verzoekende partij, *in casu* evenwel nergens uit blijkt dat verzoekende partij persoonlijk dermate psychische problemen ondervindt dat

deze van invloed zouden zijn op haar vermogen om op zelfstandige en volwaardige wijze deel te nemen aan de procedure internationale bescherming en in dit kader verschillende gehoren af te leggen. De Raad merkt op dat verzoekende partij eerder nergens gewag maakte van psychische problemen. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde zij duidelijk geen gezondheidsproblemen te hebben, noch van medische aard noch van psychologische aard (vragenlijst “*Bijkomende vragen M-status Griekenland*” en verklaring DVZ (vraag 29) (administratief dossier, stuk 7, map DVZ)). Bij de aanvang van haar persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal gaf zij voorts zonder meer aan geschikt te zijn om gehoord te worden (notities CGVS, p. 3). Later tijdens haar persoonlijk onderhoud werd uitdrukkelijk gevraagd of zij kampte met gezondheidsproblemen, medisch of psychologisch, waarbij zij enkel gewag maakte van een probleem aan haar teen waarvan zij thans evenwel geen ernstige hinder meer ondervindt (notities CGVS, p. 12-13). Nergens tijdens haar persoonlijk onderhoud maakte zij gewag van psychische problemen. In het verzoekschrift wordt voorts niet de minste concrete verduidelijking gegeven aangaande de aard en/of ernst van de psychische problemen in hoofde van verzoekende partij. Evenmin wordt dienaangaande enig medisch en/of psychologisch attest bijgebracht.

Dient derhalve te worden besloten dat verzoekende partij niet concreet aantoonde of hard maakt dat er bijkomende steunmaatregelen hadden moeten worden genomen. Evenmin preciseert zij waaruit deze steunmaatregelen dan wel hadden moeten bestaan. Voorts duidt zij niet hoe dit van invloed had kunnen zijn op de behandeling van haar verzoek om internationale bescherming of de in de bestreden beslissing gedane beoordeling.

2.3.3. De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet, dat voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling die al dergelijke bescherming heeft gekregen in een andere lidstaat van de Europese Unie, niet-ontvankelijk te verklaren, tenzij hij elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die reeds werd toegekend.

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 3. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer: (...) 3° de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie;”

Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel vervat in artikel 33, lid 2, a) van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (hierna: de Procedurerichtlijn).

Dit beginsel van wederzijds vertrouwen betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden. Het wederzijds vertrouwensbeginsel wordt weerlegd indien de voorzienbare levensomstandigheden van een verzoeker, als persoon die internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest. De weerlegging vereist, specifiek voor wat betreft de voorzienbare levensomstandigheden, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt. Deze drempel wordt bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 50-51 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./Bundesrepublik Deutschland*, pt. 90 en 101).

Wanneer er in een lidstaat sprake is van “tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken”, dan vallen volgens het Hof deze tekortkomingen bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens van de zaak (cf. HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken 297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 89). Er kan voorts volgens het Hof niet volledig worden uitgesloten dat een persoon, die om internationale bescherming verzoekt, kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij, bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid, wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C517/17, *Addis*, pt. 52 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163-17, *Jawo*, pt. 95).

2.3.4. Uit de verklaringen van verzoekende partij en de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoekende partij internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland.

Meer bepaald werd verzoekende partij op 15 september 2023 een vluchtelingenstatus toegekend in Griekenland en werd zij in het bezit gesteld van een verblijfsvergunning, ADET genaamd, die drie jaar geldig is (geldig van 15/09/2023 tot 14/09/2026), en van een reispaspoort, dat vijf jaar geldig is (van 17/11/2023 tot 16/11/2028) (zie verklaring DVZ, vraag 23; notities CGVS, p. 7-8; Griekse verblijfskaart en reispaspoort (kopieën) (administratief dossier, stuk 5, map documenten, docs. 4 en 6); 'Eurodac Marked Record' en 'Aanvraag derde landen Griekenland' (administratief dossier, stuk 6, map landeninformatie)).

Verzoekende partij brengt geen elementen aan waaruit blijkt dat zij actueel niet meer over een beschermingsstatus zou beschikken. Zij brengt geen concrete gegevens of verifieerbare elementen bij die aantonen dat er sprake zou zijn van een intrekking of opheffing van de haar verleende status, noch bevat het administratief dossier enige concrete aanwijzing in die zin. Er kan dan ook worden aangenomen dat haar internationale beschermingsstatus in Griekenland nog steeds geldig is.

2.3.5. Uit de door beide partijen bijgebrachte landeninformatie kan verder niet worden afgeleid dat de levensomstandigheden van begunstigden van een internationale beschermingsstatus in Griekenland zodanig zijn dat deze begunstigden, als zij naar daar zouden terugkeren, *a priori* allemaal automatisch zullen worden geconfronteerd met een reëel risico om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan. De situatie is niet van die aard dat elke statushouder zich in of bij terugkeer naar Griekenland in een staat van zeer verregaande materiële deprivatie bevindt, die het onmogelijk maakt om in zijn of haar elementaire levensbehoeften te voorzien. Dit neemt niet weg dat er in Griekenland sprake is van een zeer precaire situatie waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van statushouders in Griekenland. De situatie voor statushouders in en bij terugkeer naar Griekenland is ernstig en moeilijk hetgeen onder andere het gevolg is van de administratieve obstakels waarmee zij worden geconfronteerd waardoor zij in zware en schrijnende levensomstandigheden kunnen terechtkomen met belemmeringen inzake de toegang tot o.a. socio-economische en medische hulp. In dit verband moet rekening worden gehouden met "*alle gegevens van de zaak*" (HvJ 19 maart 2019, *Ibrahim e.a.*, pt. 89) en is het noodzakelijk op basis van de individuele omstandigheden van verzoekende partij haar verzoek te beoordelen, waarbij het aan verzoekende partij toekomt om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat zij zich kan beroepen op de beschermingsstatus die haar in Griekenland werd verleend en de rechten die daaruit voortvloeien zodanig zijn dat zij niet terechtkomt in een staat van zeer verregaande materiële deprivatie te weerleggen.

In casu slaagt verzoekende partij er evenwel niet in aan te tonen dat zij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terecht zal komen die zo ernstig is dat haar toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling.

2.3.6. Aangaande haar situatie in Griekenland als verzoeker om internationale bescherming, dus vooraleer er haar internationale bescherming werd verleend, duidt de Raad erop dat deze feiten – *in casu* de door haar aangehaalde moeilijke omstandigheden tijdens haar verblijf in het kamp in Mytilini (notities CGVS, p. 9) – zich situeren op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context. Bijgevolg is deze situatie niet zonder meer representatief voor de kwalificatie en beoordeling van haar situatie als begunstigde van internationale bescherming nadien, aan wiens status, overeenkomstig het recht van de Unie, de diverse rechten en voordelen verbonden zijn.

2.3.7. Verder dient te worden vastgesteld dat verzoekende partij niet aantoont dat zij als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland niet in staat was/is de nodige officiële documenten – meer bepaald een Griekse verblijfsvergunning (ADET), een fiscaal registratienummer (AFM) en een sociaal zekerheidsnummer (AMKA) – te bekomen waarmee zij in Griekenland haar rechten kan doen gelden wat betreft o.a. de gezondheidszorg, huisvesting, sociale zekerheid, de arbeidsmarkt en onderwijs, laat staan dat zij zou aantonen dat zij hierdoor, buiten haar wil en persoonlijke keuzes om, terechtkwam of bij een terugkeer naar Griekenland zal terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie.

Zo dient te worden herhaald dat zij in het bezit werd gesteld van een Griekse verblijfsvergunning (ADET) alsook van een Grieks reispaspoort. Deze documenten worden niet automatisch afgegeven maar na het doorlopen van bepaalde administratieve procedures, alwaar verzoekende partij aldus toe in staat bleek te zijn. Haar Griekse verblijfsvergunning en Grieks reispaspoort zijn bovendien nog steeds geldig (zie *supra*). Tevens blijkt zij nog steeds in het bezit te zijn van haar originele (afgedrukte) ADET-kaart, *i.e.* het document dat aantoont dat zij in het bezit is van een geldige verblijfsvergunning, alsook van haar origineel Grieks reispaspoort (notities CGVS, p. 8).

Aangezien verzoekende partij derhalve wel degelijk nog steeds beschikt over een geldige verblijfsvergunning, is haar verwijzing naar de algemene situatie van begunstigten van internationale bescherming die niet (langer) over een geldige verblijfsvergunning beschikken *in casu* niet dienstig.

Verder blijkt uit haar verklaringen en de door haar bijgebrachte stukken dat zij in Griekenland tevens in het bezit werd gesteld van een fiscaal registratienummer (AFM) en een sociaal zekerheidsnummer (AMKA) (zie notities CGVS, p. 8; administratief dossier, stuk 5, map documenten, docs. 2 en 3). Blijkens de voorliggende informatie blijven zowel het AFM als het AMKA geldig zolang de ADET geldig is (zie *“Recognised Refugees 2025. March 2025. Access to documents and socio-economic rights”* gepubliceerd door RSA in april 2025, p. 20-24). Gelet op het gegeven dat de verblijfsvergunning van verzoekende partij geldig is tot 14 september 2026, zijn ook haar AFM en AMKA tot die datum geldig.

Inzake het AMKA merkt de Raad nog op dat uit de beschikbare informatie blijkt dat ingevolge een nieuwe ministeriële regeling uit december 2023 sinds 1 april 2024 het AMKA bij een eerste uitgifte inactief wordt afgegeven en vervolgens dient te worden geactiveerd met bewijs van adres en werk/studie (zie *“Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland”*, september 2024, p. 20-22; *“Recognised Refugees 2025. March 2025. Access to documents and socio-economic rights”* gepubliceerd door RSA in april 2025, p. 22-24; *“Country Report. Greece. Update on 2024”* gepubliceerd door AIDA/ECRE op 18 september 2025, p. 266-267). Zij het evenwel opgemerkt dat verzoekende partij een AMKA uitgereikt kreeg voor deze nieuwe regelgeving (zie administratief dossier, stuk 5, map documenten, doc. 3). Bovendien toont zij hoe dan ook niet *in concreto* aan dat het voor haar niet mogelijk is om een eventuele inactieve AMKA te (her)activeren.

Waar in het verzoekschrift nog gesteld wordt dat ook een AMA (*National Insurance Number*) is vereist om toegang te krijgen tot de Griekse arbeidsmarkt, wordt nog opgemerkt wat volgt. Een AMA is een sociaal verzekeringsnummer voor werk/sociale afdrachten. Uit de landeninformatie blijkt dat wanneer een statushouder voor het eerst gaat werken, ook een AMA vereist is. De statushouder ontvangt die na registratie bij het register van *Insured Persons of the National Social Security Fund* (ΕΦΚΑ / EFKA). Een afspraak bij een EFKA-afdeling kan telefonisch of per mail gemaakt worden. De volgende documenten zijn nodig bij de aanvraag voor een AMA: een verblijfsvergunning, een werkgeversverklaring (formulier E3), dit is een certificaat van aanwerving van een werkgever (intentieverklaring van een werkgever), een AFM, een AMKA, een adresbewijs en een bankrekeningnummer (zie *“Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland”* gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken in september 2024, p. 38). Verzoekende partij laat na *in concreto* aan te tonen dat het voor haar onmogelijk is om een dergelijke AMA te bekomen. De Raad benadrukt hierbij dat het aan de verzoeker toekomt om de nodige stappen te ondernemen om zijn rechten in Griekenland te doen gelden.

2.3.8. Verder stelt de Raad vast dat verzoekende partij evenmin aantoont dat haar situatie als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland van die aard was dat zij door de onverschilligheid van de Griekse autoriteiten, en voor zover zij volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten haar wil en haar persoonlijke keuzes om, terecht is gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die haar niet in staat stelde om te voorzien in haar meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor haar fysieke of mentale gezondheid of haar in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer naar Griekenland.

Bovendien toont verzoekende partij, in het licht van de ervaringen waarmee zij naar eigen zeggen geconfronteerd werd, niet aan dat zij haar rechten ter zake niet zou kunnen doen gelden, nu immers vastgesteld moet worden dat zij hiertoe eerder beperkte stappen heeft gezet.

In de bestreden beslissing wordt hieromtrent immers dienstig op het volgende gewezen: *“U verklaarde tijdens uw interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat u op Kreta in het begin op straat heeft moeten slapen (Vragenlijst CGVS, punt 5). Tijdens uw persoonlijk onderhoud verklaart u echter in Kreta altijd in een jeugdhostel te hebben verbleven (CGVS, p. 9-10). U stelt hierover dat u een kamer moest delen met zeven andere personen en er één bed was voor twee personen (CGVS, p. 10), alsook dat het water soms werd afgesloten (CGVS, p. 10). U maakt echter geen melding nog moeite te hebben gedaan om een ander onderkomen te vinden en brengt evenmin redenen aan waarom u dit niet zou hebben kunnen doen.*

U verklaarde tijdens uw interview bij de DVZ ook nog dat u lang naar werk zocht op Kreta, maar dit tevergeefs was. U ging wel elke dag naar een plein waar arbeiders werden opgehaald, maar u maakte nooit kans om meegenomen te worden (vragenlijst CGVS, punt 5). Tijdens uw persoonlijk onderhoud verklaart u echter dat u wel als dagarbeider werkte en u op die manier een à twee dagen per week werkte in zware omstandigheden vanaf dat u aankwam op Kreta totdat u er weer vertrok (CGVS, p. 10-11). U blijkt bovendien geen stappen te hebben ondernomen om een ingeschreven job te vinden. U stelt dat u voor zo’n werk Engels of Grieks moest kunnen, maar u blijkt geen moeite te hebben gedaan om de Griekse taal te leren omdat u er

toch niet wilde te blijven (CGVS, p. 10-11), evenmin bent u naar het Griekse arbeidsbureau DYPA gegaan (CGVS, p. 11)."

Verder overtuigt zij er evenmin van dat zij in Griekenland geheel verstoken was van medische zorg. Inzake haar verklaring dat men haar niet wilde behandelen toen zij naar het ziekenhuis ging omwille van problemen aan haar voet (notities CGVS, p. 12), treedt de Raad de commissaris-generaal immers bij waar deze hieromtrent in de bestreden beslissing als volgt motiveert: *"Nog verklaart u tijdens uw persoonlijk onderhoud dat u naar het ziekenhuis ging omwille van problemen aan uw voet waardoor u geen schoen kon dragen, maar ze u niet wilden behandelen omdat ze geld van u vroegen (CGVS, p. 12). Hieruit blijkt niet dat u zomaar werd afgewezen, maar dat u niet over de financiële middelen beschikte om de kliniek die u bezocht te betalen. Bovendien blijkt u geen moeite te hebben gedaan om naar een openbaar ziekenhuis te gaan en wijt dit aan de gebrekkige talenkennis van u en uw vrienden (CGVS, p. 12).*

De commissaris-generaal wijst erop dat uit objectieve informatie blijkt dat personen die internationale bescherming genieten in Griekenland gratis toegang hebben tot gezondheidszorg onder dezelfde voorwaarden als Griekse onderdanen (AIDA, Country Report: Greece. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf en Communication on the status of migration management in mainland Greece gepubliceerd door de Europese Commissie op 4 april 2025 en beschikbaar op https://home-affairs.ec.europa.eu/communication-status-migration-management-mainland-greece_en).

Uit objectieve informatie blijkt dat de belangrijkste problemen die personen met internationale bescherming in Griekenland ondervinden, verband houden met moeilijkheden om een verblijfsvergunning (ADET) en een sociale zekerheidsnummer (AMKA) te krijgen. Het moet echter gezegd worden dat dit niet het geval is voor u. U beschikt namelijk over een AMKA en legt hiervan ook een kopie neer (CGVS, p. 8, document 3).

Hoewel uit objectieve informatie blijkt dat sommige ziekenhuizen moeilijkheden ondervinden om toegang te krijgen tot tolken, wijst deze informatie niet op systematische of onoverkomelijke moeilijkheden. Integendeel, uit een onderzoek dat tussen juni 2022 en juni 2023 door de UNHCR werd uitgevoerd, bleek dat slechts 29% van de gecontacteerde begunstigden verklaarde moeilijkheden te hebben ondervonden bij de toegang tot gezondheidszorg, met name als gevolg van de taalbarrière (AIDA, Country Report: Greece. Update 2023, beschikbaar op: https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf).

Bijgevolg, en gelet op het feit dat u zich niet beroept op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen, is het Commissariaat-Generaal van oordeel dat u niet hebt aangetoond dat u, in geval van terugkeer naar Griekenland, zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.

Met betrekking tot de medische problemen aan uw voet, waaromtrent u niet concreet aantoont dat uw mogelijkheden of beperkingen om in dit verband uw rechten uit te oefenen anders zijn dan de mogelijkheden of beperkingen waarmee ook de onderdanen van deze lidstaat geconfronteerd kunnen worden, moet worden opgemerkt dat dergelijke problematiek volgt uit de eventuele beperkingen van het gezondheidstelsel in deze lidstaat op zich. Als dusdanig behoort dit aspect echter niet tot de bevoegdheden van het Commissariaat-generaal en dient u zich te beroepen op de geëigende procedure."

Dient in dit kader te worden herhaald dat zij in Griekenland beschikte over een AFM-nummer en AMKA-nummer waarmee zij toegang had tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening, het huren van een woning, de sociale zekerheid en de gezondheidszorg.

De Raad benadrukt dat het aan de begunstigde(n) van internationale bescherming toekomt om de nodige inspanningen te doen om zich te integreren in de samenleving waar hij/zij internationale bescherming heeft bekomen, door er onder meer werk en huisvesting te zoeken en de taal te leren. Er kan van verzoekende partij verwacht worden dat zij de nodige procedures doorloopt en geduld uitoefent vooraleer hieromtrent conclusies te trekken. Zulke inspanningen kunnen niet genoegzaam blijken uit verzoekende partij haar verklaringen en gedragingen. Dit geldt des te meer nu uit de verklaringen van verzoekende partij blijkt dat zij relatief korte tijd na de toekenning van de status vertrokken is uit Griekenland, wat niet getuigt van een oprechte intentie om een duurzaam bestaan in Griekenland op te bouwen. Immers verkreeg zij de vluchtelingenstatus op 15 september 2023 en verliet zij Griekenland reeds op 2 februari 2024, i.e. ongeveer vierenhalf maand later (zie notities CGVS, p. 9; verklaring DVZ, vraag 33; 'Eurodac Marked Record' en 'Aanvraag derde landen Griekenland' (administratief dossier, stuk 6, map landeninformatie)). Bovendien verklaarde zij uitdrukkelijk dat zij geen moeite heeft gedaan om de Griekse taal te leren omdat zij toch niet in Griekenland wilde blijven (notities CGVS, p. 11). Zij kan dan ook bezwaarlijk beweren in Griekenland ernstige pogingen te hebben ondernomen om er een duurzaam bestaan uit te bouwen en er haar rechten te doen gelden. Het is voor verzoekende partij niet mogelijk om op basis van dit eerder kortstondig verblijf na het verkrijgen van internationale bescherming en de juiste documenten, conclusies te trekken omtrent de mogelijkheden op vlak van huisvesting, werkgelegenheid, medische zorgen of het aanbieden van taalcursussen in Griekenland. Uit bovenstaande bevindingen in verband met haar zoektocht naar werk, huisvesting en medische hulp blijkt bovendien dat zij geen daadwerkelijke en ernstige pogingen ondernam

om haar rechten als begunstigde van internationale bescherming te doen gelden in Griekenland en om aldaar een leven uit te bouwen.

2.3.9. Wat betreft nog haar verklaring bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat zij door dronklappen en drugsverslaafden werd lastiggevallen en ook een keer in elkaar werd geslagen (vragenlijst CGVS, punt 3.5), bemerkt de Raad nog dat verzoekende partij tijdens haar persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal duidelijk verklaarde dat dit niet gebeurde en verder evenmin melding maakte van andere dergelijke incidenten (notities CGVS, p. 13).

2.3.10. Verzoekende partij maakt evenmin aannemelijk dat zij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die haar zou verhinderen haar rechten te doen gelden, verbonden aan haar status toegekend in Griekenland, of waardoor zij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

In het verzoekschrift wordt gewezen op de psychische kwetsbaarheid van verzoekende partij, doch zonder dat enige concrete verduidelijking wordt gegeven aangaande de aard en/of ernst van de psychische problemen in hoofde van verzoekende partij. Evenmin wordt dienaangaande enig medisch en/of psychologisch attest bijgebracht. Deze aangehaalde psychische problematiek berust dan ook louter op blote beweringen en hieruit kan geenszins worden opgemaakt dat er in hoofde van verzoekende partij sprake is van een psychische problematiek die van dien aard en/of ernst is dat deze belangrijke negatieve gevolgen zou hebben op het vlak van haar zelfredzaamheid en autonomie. Zij toont dan ook evenmin aan nood te hebben aan zware zorg en/of een complexe monitoring. Hoewel ook hier op zich niet betwist wordt dat de situatie in Gaza een psychologische impact heeft op verzoekende partij, kan evenwel, gelet op het voorgaande, niet blijken dat zij persoonlijk dermate zware psychische problemen ondervindt dat deze haar zelfstandig functioneren beïnvloeden. Het door haar aangehaalde probleem aan haar teen (notities CGVS, p. 12) staat zij evenmin aan de hand van enig medisch stuk. Bovendien kan uit haar verklaringen nergens worden afgeleid dat dit probleem een grote impact heeft op haar dagelijks leven en haar zelfredzaamheid en autonomie ondermijnt. Zij stelt enkel dat zij hierdoor geen gesloten schoenen kan dragen (notities CGVS, p. 12). Verder gaf verzoekende partij nog aan dat zij thans geen medische behandeling ondergaat noch medicatie neemt (notities CGVS, p. 12). Er liggen dan ook geen concrete elementen voor waaruit kan blijken dat verzoekende partij zware zorg en complexe monitoring behoeft die in Griekenland niet beschikbaar zouden zijn. Verzoekende partij maakt dan ook niet aannemelijk dat zij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die haar zou verhinderen om haar rechten te doen gelden, verbonden aan haar status in Griekenland.

In casu kan worden aangenomen dat verzoekende partij voldoende autonoom en zelfredzaam is om zich bij terugkeer naar Griekenland zelfstandig te handhaven. Verzoekende partij regelde en ondernam op zelfstandige wijze haar vertrek uit Gaza en reisde via Egypte naar Turkije en vervolgens naar Griekenland (notities CGVS, p. 6-7; verklaring DVZ, vragen 32 en 33). Nadat zij de vluchtelingenstatus verkreeg in Griekenland en het opvangcentrum in Mytilini diende te verlaten, ging zij naar Kreta waar zij steeds verbleef in een jeugdhostel (notities CGVS, p. 9-10). Verder blijkt dat zij op Kreta een aantal tijdelijke jobs had, weliswaar zwartwerk, en dat zij onder andere in de bouw en in de landbouw werkte (notities CGVS, p. 10). Zoals reeds bemerkt, was zij in Griekenland tevens in staat een ADET en reispaspoort te bekomen, alsook een AMKA, *i.e.* documenten die niet automatisch worden afgegeven maar na het doorlopen van bepaalde administratieve procedures. Vervolgens regelde en ondernam zij ook haar verdere reis, per vliegtuig, naar België (notities CGVS, p. 7; verklaring DVZ, vraag 33). Ook reisde zij vervolgens nog twee keer naar Duitsland om op familiebezoek te gaan (notities CGVS, p. 7). Tevens blijkt zij over een netwerk te beschikken dat haar kan bijstaan in geval van terugkeer naar Griekenland. Immers wordt zij financieel geholpen door haar familie in België en in Duitsland (notities CGVS, p. 6). Uit haar verklaringen blijkt dan ook dat verzoekende partij beschikt over een zekere mate van zelfredzaamheid, keuzemogelijkheden en de capaciteit om complexe stappen te ondernemen. Bovendien beschikt zij tevens over een ondersteunend netwerk. Er kan dan ook niet worden ingezien waarom een terugkeer naar Griekenland om daar een duurzaam bestaan uit te bouwen voor verzoekende partij niet mogelijk zou zijn.

2.3.11. Verder kan verzoekende partij evenmin volstaan met een loutere algemene verwijzing naar de moeilijke (levens)omstandigheden voor begunstigten voor internationale bescherming in Griekenland teneinde aan te tonen dat zij als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland buiten haar wil en haar persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie verkeerde dan wel bij een terugkeer dreigt terecht te komen. Zij dient zulks *in concreto* aan te tonen, alwaar zij echter in gebreke blijft.

2.3.12. In het verzoekschrift wordt verder nog verwezen naar informatie van algemene aard inzake xenofobie, racistisch geweld en discriminatie in Griekenland. De Raad bemerkt evenwel dat hieruit op zich evenmin kan blijken dat verzoekende partij in geval van terugkeer naar Griekenland hierdoor zal terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die haar niet in staat stelt te voorzien in haar meest

elementaire behoeften. De Raad merkt in dat verband op dat vreemdelingen in Griekenland, net als in andere lidstaten, kunnen worden geconfronteerd met discriminatie, racisme of xenofobie maar dat dit niet tot het besluit leidt dat de Griekse autoriteiten hun verplichtingen ten aanzien van verzoekende partij niet zullen nakomen of dat dit invloed heeft op de werking van de officiële instanties en de rechtscollages in Griekenland. Bovendien houdt dit op zich evenmin in dat de Griekse autoriteiten hun verdragsrechtelijke verplichtingen niet nakomen en dat zij niet bij machte zouden zijn om een passende bescherming te bieden aan betrokkenen bij situaties van discriminatie, racisme of xenofobie. Er mag dan ook van verzoekende partij worden verwacht dat zij zich bij eventuele problemen van vijandigheid, racisme en discriminatie voor hulp en/of bescherming richt tot de Griekse autoriteiten.

2.3.13. De verwijzing in het verzoekschrift naar internationale rechtspraak en arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is evenmin van die aard dat zij afbreuk kan doen aan het voorgaande. De appreciatie van de feiten in het licht van de bestaande situatie in Griekenland gebeurt in het kader van een individuele beoordeling van de zaak die voorligt in elk stadium van de asielprocedure. Feiten en elementen eigen aan elk concreet beschermingsverzoek zijn bepalend bij de beoordeling van het dossier. Voormelde analyse van de situatie in Griekenland is gesteund op de informatie zoals aangebracht door beide partijen.

2.3.14. Gelet op wat voorafgaat, is de Raad van oordeel dat verzoekende partij niet aantoont dat zij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat haar toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling (HvJ 19 maart 2019, *Ibrahim* e.a., pt. 91). Zij toont niet aan dat zij bij een terugkeer naar Griekenland persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 EVRM of artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie.

2.3.15. De door verzoekende partij bijgebrachte documenten (administratief dossier, stuk 6, map documenten, docs. 1-7) werpen geen ander licht op bovenstaande bevindingen.

De kopie van haar Palestijnse identiteitskaart (doc. 5) heeft louter betrekking op haar identiteit en herkomst, *i.e.* elementen die niet ter discussie staan. De kopieën van haar Griekse verblijfsvergunning (ADET), Grieks reispaspoort, AFM en AMKA (docs. 2-4 en 6) tonen voorts aan dat haar internationale bescherming werd toegekend in Griekenland, dat zij in dit kader Griekse verblijfsdocumenten kreeg en dat deze documenten nog steeds geldig zijn, alsook dat zij er een AFM en AMKA verkreeg, hetgeen evenmin ter discussie staat en waarmee *supra* werd rekening gehouden. De foto's en video's van haar verblijf in Griekenland (docs. 1 en 7) tonen hoogstens de omstandigheden tijdens haar verblijf in Griekenland aan doch tonen *an sich* niet aan dat haar grondrechten als begunstigde van internationale bescherming er niet geëerbiedigd worden.

2.3.16. Gelet op het voorgaande, stelt de Raad vast dat verzoekende partij geen elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat zij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die haar reeds werd toegekend in Griekenland. Er worden geen feiten of elementen aangetoond die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet op haar specifieke omstandigheden verhinderen. Haar beschermingsverzoek dient dan ook op basis van deze rechtsgrond niet-ontvankelijk te worden verklaard.

Bijgevolg moet er geen inhoudelijk onderzoek worden gevoerd naar de materiële voorwaarden voor internationale bescherming voorzien in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad opmerkt dat een vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in principe moet worden beoordeeld in het licht van het herkomstland (RvS 11 september 2014, nr. 228.337; RvS 20 november 2014, nr. 229.251 en RvS 23 mei 2017, nr. 238.301). Waar het beschermingsverzoek van de verzoekende partij niet-ontvankelijk blijkt omdat zij zich nog (redelijkerwijs) kan beroepen op haar beschermingsstatus in Griekenland, kan de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet dan ook niet dienstig worden aangevoerd.

De verwijzing in het verzoekschrift naar de situatie in Palestina is *in casu* dan ook niet dienstig voor de beoordeling van het verzoek van verzoekende partij. De situatie wordt namelijk beoordeeld ten opzichte van het land waar zij internationale bescherming geniet, namelijk Griekenland.

2.3.17. In de mate verzoekende partij artikel 3 EVRM en artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie geschonden acht, benadrukt de Raad dat deze artikelen vereisen dat verzoekende partij doet blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat zij in het land waarnaar zij mag worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling. De bescherming verleend via artikel 3 EVRM en artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie vindt immers slechts in uitzonderlijke gevallen toepassing. Degene die aanvoert dat hij/zij een dergelijk risico loopt, moet zijn/haar beweringen staven met een begin van bewijs. *In casu* toont verzoekende partij niet aan dat zij, die de internationale beschermingsstatus geniet in Griekenland, geen toegang zou krijgen tot de rechten en voordelen verbonden

aan haar status inzake toegang tot onder meer gezondheidszorg, werkgelegenheid en huisvesting. Verder geniet zij als persoon die internationale bescherming geniet, binnen de Europese Unie een specifieke bescherming tegen refoulement. De levensomstandigheden van verzoekende partij in Griekenland kunnen niet worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 EVRM.

2.3.18. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig mei tweeduizend zesentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT